

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s. Cata. [virgine] [et] mar. [sermo] lxxxvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](#)

Ber. LXXXVII Fo. CXXXVIII

nam: in obstantibz mōdō occasiōibz & car-
nis inclinatiōibz: et diabolī tentatiōibz.
Als si bō dūtārit vīta suā ac acquirēdūt
diuitias vñ honores tñ, dūtārit in mōdō
nō apud deū. De talibz dicit Esa.v. Gle q
sapientes elis in oculis viris: t̄ coram vo-
bis metipls prudentes s̄. Nota quō bea-
tus. E. ordinavit vitā & doctrinā & mor-
tem ad gloriā dei. Nota ei⁹ exiliū & passio-
nem p̄ chōz tñ. Bō instruimur t̄c. iuxta cō-
siliū bti Petri. Qm̄ aut finis appropiabit,
s̄ estote prudentes. i. Pe.iii. Amen.

Con festo sancte Catarine vir
ginis et marty. Ser. LXXXVII.

Drofert ð the-
lauo suo noua et yea. **Hac.**
xix. Pro declaratiōe et introdu-
ctione sciendi: q̄ chris̄ volens dare mo-
dū et doctrinā discipulis quo deberent pre-
dicare p̄ mis̄ s̄ et dispergare dedit eis talē
regula. **Qis scriba doc̄?** in regno celorum
filii ē homini prius. **Qui p̄fert, zc.** **Hac.**
xix. Scriba est nōm̄ equocū: q̄ vel dictif
ab officio scribendī: vel a noticia scriptū-
re, et hoc mōsum hic. Regnū celorum dictif
scriptura sc̄ra. **Kō est:** q̄r de celo videmus
exteriora; sed nō interiora q̄ sunt nobis oc-
ulta et sola fide tenemus: nisi q̄b̄ deus re-
velauit. **Sic in scriptura videm⁹ exterioria,**
i. sensum Israheli: sed nō altos sensus zc.
q̄ sunt occulti: nisi illis quib⁹ dñs revelat.
apiendo intellectu scripturā zc. **Jō dic̄.**
Qis scriba doc̄? in regno celoy. i. in sacra
scriptura, similis est homini p̄fia. **Quis**
est p̄fia, nisi chris̄? q̄ est pater v̄ls solus:
Aliq̄ dicunt p̄s p̄ticulares: p̄puta parentē
carnalis vel spiritualis zc. **Un Grecism⁹**
Est pat̄ hic cura p̄z est ab genitura. Est
p̄z etate; p̄z ille vocat honore. At summuz
regē vocat ipsa creatio patrē zc. **Iz p̄ v̄la-**
et chris̄ q̄ creat oia, et animat baptizat z au-
dit confessioꝝ zc. **Io dic̄ ipse, prem. l. vlem**
nolite vocare yobis siḡ terrā. **Un⁹ ē par-**
vē q̄ in celis est. **Hac, xix.** **Huius ḡ p̄z.** i.
chris̄ os p̄dicatoꝝ est filii p̄dicando. d. do-
ctrinas noui; z veteris testiꝝ: q̄b̄ est figura
nouii s̄c legit̄ s̄ fundare se sup̄ leges z
Erubel cunis em̄ cum sine lege loq̄m̄

Ex quo omnia in figura cōtingebat illis.
Loꝝ. x. **S**ic spiritus sanctus loquitur christo
di. **D**omi poma noua z vetera: dilecte mi ser
nati ubi. **L**aꝝ. vii. **N**ota. **P**oma. **I**au co
ritates z doctrinas. **S**icut ḡ christ⁹ insu
is p̄dicationib⁹ z disputatioib⁹ cu fudels
seruavit regula: qz cu doctrinis z auctorit
atibus noui z veteris testi z. **I**ta ois seris
ba doctus in regno celorum z. **A**n̄ deb⁹
predicatoꝝ vel disputatoꝝ fundare se super
reglas. **A**rist. nec fabulis. **Q**uidam aut elo
quentia. **G**l̄gili: yel diuersis poetib⁹ qz se
syrenes vñqz in exitio dulces: ye dicit Boe
lib. j. p̄la p̄ma. **U**n̄ Apls. i. Lop. ii. **S**eruo
me me⁹ z predicatione mea nō in doctrinis hu
mane sapientie yb̄is: sed in ostensione spiri
tus z virtutis. yf fides christi nō sit in sa
plentia hoīz: sed in ytrudeſi. **I**sta regulā
tenet b̄ta **L**atarina q̄ fuit in magnis z
subtilib⁹ disputatioib⁹: in quibus profet
rebat de theſlauro ſuo. i. intellexi vel cogi
tatione ſua. noua z vetera. i. auctoritatis
noui z veteri testamenti. Ideo dicit theſ
ma. **P**rofert z. **P**aret theſma. Pro funi
damento sermonis qui eſt de **L**atarina q̄
vicit diſputatione tyramnicam: tyramno. **S**
Daxentio subyici noluit: oſitir de ipsa ty
rannoꝝ ſubiectione theologicalis qſto.
Querif. **U**trum christiani teneat ſub
eſte tyrañis. Arguitur q̄ nō. **D**atus eſt
vinculum legis diuine q̄ ſe vinculum cōſ
titutoꝝ humane: ſed lex euangelica ab
ſoluit ab onere ſeruitutis legalis: que qui
dem a deo per Moysen lata fuerat: ergo
multo fortius abſoluit ab onere ſeruitutis
humane: z legi ciuilis. In oſpoſitū ha
betur. j. Pe. n. **S**erui ſubditi eſtor in omni
timore dominis: non tantum bonis z mo
destis: ſed etiam dyſcolis: ergo christiani
teneat ſubeſte tyrañis: et ſic queſtio ma
net pro vtracq; parte dubia. Ad queſtio
nem respondendum eſt fm Bonauentura
ram ſuper. h. ſenten. diſtincti. xlviij. q. j. Q
christiani ſunt terrenis dominis obligati
z: et tenentur tyrañis ſubeſte: ſi ſint illo
rum dominii: non tamen in omnibus: ſed
in hiſ que fm rectam conſuetudine ratio
nabilitate conſtituta ſunt: ſicut tributa et
vectigalia z ſimilia. Quod probat dupli
citer: Pio auctoritate: ait Paul⁹ ad Ro
. xliij. **Q**is aia potestatibus ſub limioib⁹ ſub

In festo corporis christi

dita sit et post. Reddite omib⁹ debita: cui tributum/tributū: cui vectigal/vectigal
Habet. **D**icitur. Reddite q̄ sunt cefas⁹ cefari: et que sūt dei deo: ait Paul⁹. **L**um ylti. Quicūq̄ sunt sub iugo fuitus⁹ dños lios dignos om̄i honore arbitrant⁹: ne nō mē dñi: et doctrina blasphemet. **S**ed p̄ batur ratio: nō est em̄ potestas nisi a deo sed q̄ a deo sunt: ordinata sunt: q̄ om̄is potestas ordinata est: ordinariōe diuina. Ita q̄ q̄ resistit potestati dei ordinatōi resistit: sed q̄ resistit ordinationi dei dānationē sui bi acq̄rit: igitur. **A**lia ratio: seruire hominē nō est culpa/nec malū imo meritotū: q̄ videb⁹ q̄ ab illa seruitute non absoluunt⁹ q̄ baptismū: ergo cū sunt christiani erūt serui alioz. Ita etiā si christiani sūt seruire tenētur. Et ad argumentū dicit: q̄ nō est simile de lege mosaiaca: et de p̄stitutione humana: q̄ multū iuvat ad obseruationē legis diuine. Sequit⁹ ergo q̄ christiani tenent⁹ subi esse tyrannū: nūlū in illis q̄ sunt p̄tra deū. **C**atarina em̄ noluit subesse tyrano **D**ante: q̄ hoc p̄cipiebat q̄d erat p̄tra deū: sed p̄tra eum viriliter disputauit: iuxta p̄ba assump. **T**unc sanct⁹ eremita ad mīrīmoniū cam induceret. Eremita ergo inducebat eam ad h̄mōi mīrīmoniū ostendens bona q̄ sequerent⁹ **T**, sed brā Catarina r̄ndit: q̄ volebat euz prius videre sicut dixerat matr̄ **T**. Tunc sanct⁹ eremita a deo inspiratus cogitauit tractare aliud matrimoniu. Nam tunc brā Catarina adhuc erat infidelis. Dicit ergo eremita. Filia ego fuīt cuida dñi nobilissimo: sapientissimo: pulcherrimo: cui⁹ pulchritudinē sol et luna m̄rank **T**: velleris istū in sponsionē: Reponit brā Catarina. Pius vellem cum videre Tunc eremita: q̄ ista nocte dormiāt: sola in camerā vestra: et rogetis matr̄ eū: sic virginē Mariā dicitur **T**. Et ego ex allia pte rogabo **T**. Tunc brā Catarina phili locapta de Jesu: recessit ab eremita **T**: et fecit sicut dicit libi eremita **T**. Dicit practice **T**. Tunc p̄go cum in mensō lumine apparet libi angelis et virginib⁹ associata ad quā visionem beata Catarina tota stupida facta est. Tū dixit ei virgo. Quare vob̄ casti me. Quid vis? Tunc beata Catarina na respondit: ut ostendatis mihi filiū vestrum: et virgo placet mihi et eleuare manu tello ostendit sibi Iesum eratis. **X**iiij. vel. xv annoz dicens. Ecce filius meus: vult⁹ eum: **T**. Tunc beata Catarina tota ignita amore dei ait. O gloriola domīna: non sum eius sponsa: sed ancilla. Et virgo ad

filium. Et vos fili vultis eam? Respōdit filium. Et vos fili vultis eam? Respōdit quia turpis est: et si visio disparuit et ipsa remansit desolata de responso christi: cum reparare pulcherrima seminarum mundi. Et de mane iuit ad eremitarum narrans sibi omnia et. Tunc eremita dixit. Vnde dixit quia estis turpis. s. in anima: quia in corpore est; pulcherrima et. Scias enim quod anima est ad imaginem dei: sed ex peccato originali deturpatur in veteri matri. Tunc beatae Catarina dixit. Et ynde pedit hoc petum originale. Redit et eremita. Scias quod primi parentes non ultra naturalia habebant quoddam donum supernum quod erat iustitia originalis et. Et de clarauit sibi causam peccati originalis et. Tunc dicit brata Catarina. O pater est ne aliquis medicina ut possim lauari et. Redit sic. baptismus et. Et sic ipsa reprete baptizata est: et dicit sibi quod iterum eodem modo oazaret de nocte sequenti et. Et sicut virgo sibi apparet: ruit: et quoniam dicit pugno filio. Quoties ea: Non dicit ei? ita: quod modo est valde pulchra: tunc potuit sibi dicere. Tota pulchra es amica mea: macula non est in te. Cap. viii. Tunc pugno Maria tradidit annulū beate Catarine et despontavit ea in cum filio suo et. Magnum factu: de nulla sancta tale legitur. Licer ei: oes sunt sponse christi: in non videntur christi nec cum annulo. Et ido poterat dicere chiesa de ea. Hac amans et exquisiti a iuuenite mea. Et quem spodias mihi eam assumere. Et amato factus sum forme illius. Cap. viii. Ecce prima disputatio in qua habuit victoriam. Secunda disputatio fuit de physica et. Dic historia de imperatore Maxentio et quo disputauit cum qnqita iherosol. Potest dicere disputatio de fide: sic haberet supra. Primo de incarnatione filii dei. Secundo de passione. Tertio de trinitate. Quarto de eius charicta. Quinto de veneracione: que sic imaginib: ipsa reprehendente paganos quod adorarent idola. Eo quod etiam ipsi christiani adorant imagines et. Tunc fuit verificatum verbum christi quod dixit. Ego dabo vobis spiritum et sapientiam: cui non poterunt resistere ei contradicere omnes aduersarii vestri. Lu. xxi. et. Dic historia residuum. Et quomodo iherosolimenses conuersti ad fidem fuerunt martyrizati et. Et fuerunt isti therozes phi-

Unde de ea cantab. Falsa fide Catarina iudicem Maxentium non formidat lex diuinam sibi elo. q. 25. ex doct. doctores generali. Glici christi confitebatur erroribus in die ubet utere, nec pilis aut yes. ignis nocte: sed cor inustis corporibus. unde poterit conuenire beate Catarine: illud Hieron. xv. Si separaveris preciosum a vilis: quasi os meum eris conuerten ipse ad te: et tu non conuerteris ad eos et. Tertia disputatio fuit fortior. s. tyrrannica et terribilis. Videlicet imperator multorum conuersione ad fidem: cepit adulatore dicere beate Catarine. Tu deceperisti illos phos cum tua eloquentia et scientia: et mereris mortem: sed si uis adorare idola remittam tibi mortem et eris uox mea: et faciam tibi imaginem et. Videlicet ergo quod nihil puciferer: fecit sibi quod tuorum argumentorum terribilia. Dic hec. Primus fuit per locum ab dolore: quoniam fuit nuda postea in ecclae: et cum scorpionib: et. Dic practice. Sed ad istum articulum respondit sibi brata Catarina per patientiam dicit. Non sunt condigne passiones cuius temporis ad futuram gloriam et. Ro. viii. Secundum argumentum fuit per locum ab horrore: quoniam fuit posita in carcere tenebroso et ferido et frigido: et non datur sibi cibus et potus et diebus: ut ibi moreret fame. Sed respōdit per confidentiam. Et venerat angelus et. Dic historię. Et de conversione regine et porphyrum cum eccl. militibus et. Et poterat dicere cum David. Dominus regit me: et non mihi mibi deerrit et. Tertiū argumentum fuit per locum a terrore: quando iparor credens quod esset mortua et. et videns eam longe cundam et sanaz et. voluit occidere custodes. Sed ipsa prohibuit di. quod non custodes: sed christus puidet sibi et. Tunc imperator fecit fieri duas rotas ad terrorem etiam aliorum christianorum. Sed beata Catarina respondit sibi per constantiam dicit. Ecce enim dominus adiuuat me: et dominus suscepit est anime mee. Quartum argumentum fuit per locum a timore: quia ut dicit philosophus. Quidam terribilis tribulissimus est mors: ut iparor iussit ut amputare sibi caput. Sed respōdit sibi per plementia et. Dic ei: moritur usque in fine et. Et possumus de ea dicere. Ecce accesserunt angeli et ministabant ei. Deo gratias. Amen.

viii